

4177 **Enefte Beh. af Forsl. t. Beslut. af Folketh. om Medf. af et Udvalg ang. en cærpst Urvesag.** 4178

thinget, og skulde det saa være noget Mærkværdigt, at Folkethinget undersøger Sagen? Jeg synes, at, naar de Herrer ville have flaaet en Væl igjennem Livet paa denne Sag, sfer det lettest ved at henvise den til Udvalg og lade dette indstille den til Forkastelse. Ero de Herrer, at De faae Ende paa den ved at negte Udvalgs Medsættelse? Det er ikke sandsynligt. — Da jeg veed, at flere Talere have begjært Ordet, skal jeg ikke paa Sagens nuværende Standpunkt sige Mere.

Tang: Jeg tror ikke, den høitærede Justitsminister tog feil i den Bemærkning, at det er meget vanskeligt for Rægsfolk at sætte sig ind i denne Sag og vide, hvad de skulle gjøre eller ikke, idetmindste er det gaaet mig saaledes, at, efter at Sagen er bleven saa fortæret her i Salen og udenfor, kan jeg sige, at jeg næsten ikke veed, hvad jeg skal gjøre. Jeg veed ikke, om det ligger i, at jeg ikke er Jurist eller hvori det ligger. Mitsaa denne Bemærkning af den høitærede Minister giver jeg ham Ret i. Men saa kom der Noget til, der stemmer med det Første, idet den høitærede Minister sagde, at det foreliggende Forslag kunde Rægsfolk slet ikke have nogen Dom om, men det maatte Juristerne skønne over. Nu er det imidlertid hendet idag, at alle Medlemmer, som have talt, med Undtagelse af den første ærede Taler (Winther), ere Jurister, og de have da Alle, paa den høitærede Ministers nær, erklæret sig for, at Sagen bør gaa i Udvalg. Da nu den ærede Minister har sagt os, at Juristerne ere de Rindige, og at dem skal man gaa efter, vil jeg ogsaa stemme for det foreliggende Forslag. Dog vil jeg tilstaa, at jeg gjør det ikke alene med den Begrundelse, den ærede Ministers Udtalelse giver mig derfor, men der en anden Betragtning, jeg vil gjøre gjældende ved Siden af. Det forekommer mig, at, naar der er begaaet en stor Uret, selv om den ligger noget tilbage i Tiden og selv om Høiesteret har sagt, at alligevel det er Ret, der er vederfaret de Paagjældende — det vil sige: Ret, saaledes som Høiesteret har kunnet se paa Sagen, hvormed ikke er sagt, at det er nogen virkelig moralsk Ret, men kun det, der kommer ud af Forhandlingsmaginen, saaledes som det ærede Medlem for Aalborg udtrykte sig, — naar En bliver trykket ned, især naar han hører til de Smaa i Samsundet, saa stiller Sagen sig saaledes for mig, at Rigsdagen og særlig Folkethinget her er stillet til at være den Galtes Fod

og den Blindes Die. (Rofod ler.) Der er ikke Noget at le af for det ærede Medlem, og det er meget latterligt af det ærede Medlem, at han vil le af disse Ord. Jeg har en meget god Sjæmel, naar jeg siger, at vi staa saaledes her. Jeg kan for mit Bedkommende ikke sige, om der er sket Uret eller ikke, men jeg vil nødig, meget nødig, at det danske Folkething skulde negte, at der maatte blive nedsat et Udvalg, for at vi kunde komme de Galte og Blinde i denne Sag tilhjælp. (En Stemme: Hvad behager?) Ja, jeg haaber, at det ærede Medlem forstaaer Billedsproget, ellers beklager jeg det ærede Medlem. Jeg har nu den Tillid til det høie Folkething, at det virkelig gjerne vil skaffe Enhver, der har lidt Uret, Dpreiøsning, forsaavidt det menneskelig talt er muligt. En saadan Dpreiøsning for Ring, der ere foregaaede langt tilbage i Tiden, har naturligvis sine Grændser; men ligesom man ikke bør sige, at man ikke skal give Frihed, fordi det kunde føre dertil og dertil, det kunde føre meget for vidt, og vi maa først undersøge, hvorvidt det kan føre, saaledes skal man heller ikke sige, at man ikke skal hjælpe paa den Uret, der er sket langt tilbage i Tiden, fordi det vil føre dertil og dertil. Jeg mener, at ligesom Friheden for at være Frihed maa have sine Grændser, saaledes maa en Undersøgelse af, hvilken Uret der kan være sket for endel Aar tilbage, naturligvis ogsaa have sine Grændser, men jeg tror, at det Udvalg, som Folkethinget mulig nedsetter her i denne Sag, vil vide at bestemme, hvor langt der skal gaas. Efter de faa Ord, jeg her har sagt, vil det høie Thing forstaa, at jeg ikke kan Andet end stemme for Forslaget, og jeg vil ligeledes anbefale Andre at gjøre det Samme.

Berg: Jeg ønsker at motivere min Afstemning i den foreliggende Sag. Saavidt jeg har kunnet forstaa, forekommer det mig at være et ganske særegent Forslag, som man ikke har kjendt Magen til før, thi hvor meget man end i Motiveringen søger at væрге sig imod, at man vil gjøre sig til Overdomstol over Høiesteret, forekommer det mig dog, at det faktisk bliver det Samme, Folkethinget vil gjøre, hvis det vedtager denne Beslutning. Underledes har jeg ikke forstaaet det. Naar det ærede Medlem, der sidst talte, mente, at man skulde være de Blindes Die, vil jeg minde om et andet Ord, der hedder, at naar en Blind leber en Blind, falde de begge,